

**SU 4150-2 Janáček – Glagolská mše, Věčné evangelium / SOČR, Tomáš Netopil
Gramophone, October 2014 – Editor's Choice**

Složitá historie *Glagolské mše* je dnes již všeobecně známá. Nedávno se objevila partitura takzvané „originální verze“: zajímavé, nikoli však autentické, spíše zahrnující prvky z různých znění. Nová edice nakladatelství Bärenreiter Praha obsahuje dva tisky této skladby – poslední autorizovanou verzi (kterou skladatel připravil pro zveřejnění) a tuto takzvanou alternativu ze září roku 1927 (použitou na premiéře v Brně), která nejpřesněji odráží originál, bez pozdějších úprav provedených během nebo po přípravách na první provedení.

Vyjmenovat rozdíly mezi těmito verzemi by bylo zdlouhavé, proto si zde vystačíme s konstatováním, že (pravý) originál občas působí jako docela odlišné dílo, dramatičtější a barevnější, než jeho známá revidované verze, v němž naši pozornost okamžitě upoutají pozměněné detaily, někdy harmonické, jindy rytmické, nebo týkající se samotné notace *Glagolské mše*. Výkon Tomáše Netopile srší nervní energií, jeho sólisté jsou zanícení, stejně jako sbor a orchestr.

Věčné evangelium (1914) poprvé spatřilo světlo světa zčásti v důsledku úspěchu, který Janáček dosáhl operou *Její pastorkyně*. Celkově vzato stylisticky konvenčnější než mnohem mladší *Glagolská mše* (vlastně téměř mini oratorium), *Věčné evangelium* nebylo nahráno celé věky. Téma textu, založeného na básni Jaroslava Vrchlického, je všeobecná láska. Někteří Janáčkoví nejbližší spolupracovníci byli přesvědčeni o tom, že skladatele inspirovala k dílu válka na Balkáně, především kvůli jeho pacifistickým názorům. Úvodní Con moto okamžitě předznamenává mezi podivnými přízraky, občas odkazujícími na Sibelia, následující věty, v nichž se střídají tajemství a drama. Opět vynikající podání.

Rob Cowan